

HGGunnink, gehouden te Emmen, 15.04.2022, Goede Vrijdag

Votum + zegengroet

Gezang 16

Dordtse Leerregels, Hoofdstuk II

Psalm 22:1,2,3

Gebed

Psalm 22:4,5,6,7

Lezen Lukas 22:37

Lukas 23:32-43

Tekst LUKAS 23:39-41

Bediening van het Woord

Psalm 22:8,9,10,11,12

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 22:13,14

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Er zijn in óns leven heel veel dingen die ons overkomen. Dingen die gebeuren, waar we helemaal geen invloed op hebben. Maar die allerlei gevolgen, soms grote gevolgen, kúnnen hebben.

En daartegenover, in het leven van onze Heere, Jezus Christus, is dat anders.

Er is **nooit** iets wat Hem 'zomaar overkomt'.

Dat is ook niet zo in dat lijden.

Je mag dan zeggen: Hij heeft en Hij houdt de regie daarover.

En daarom betekent dat ene zinnetje in Lucas 22:37, dat afkomstig is uit Jesaja 53, uit vers 12. Het is de conclusie, in Jesaja 53, waarin alles nog even wordt neergezet en samengevat.

Daarom betekent dat zinnetje: 'Hij werd gerekend bij de criminelen', ook, en misschien nog wel preciezer: 'Hij **liet** zich rekenen bij de criminelen'.

Het overkomt Hem maar niet.

Maar, zoals het staat in Lucas 22, zo **moet** het. Er is ook iets wat nog niet vervuld is, maar dat zal zeker vervuld worden. En dat komt dan in hoofdstuk 23. Zo **wil** God het en zo **doet** de Zoon van God het.

Het gaat immers, -en dat horen we ook in onze belijdenis-, het gaat immers om dat eeuwige plan van God, ten aanzien van de redding van misdadigers, zoals wij ... Dat dat voor elkaar komt.

En ik wil u vanavond het Woord van God laten horen onder het thema:

En Hij liet Zich tot de misdadigers rekenen,

en dan hoort Hij 1) de lastering van die ene misdadiger/ crimineel
 2) de belijdenis van die andere misdadiger/ crimineel

1) Daar hangt Hij.

 Zijn doodstraf.

Gruwelijk en afgrijselijk.

Dat is een steeds erger lijden, dat vaak dágen duurt.

Hij, tussen die twee.

En zeg daarom nooit, broeders en zusters, met een glimlach: 'zo, de deugd in het midden'. Want die uitdrukking, u kent dat misschien wel, er zitten twee mensen op een bank en een derde gaat er tussenin zitten.

Die uitdrukking heeft te maken met dit **vreselijke**.

De Heere Jezus in het midden. En die twee aan weerskanten.

De Heilige, de Zoon van God, hangt daar, met links en rechts een crimineel, een moordenaar.

Hij hangt daar naakt, en de mensen die toekijken, -we zouden ze ramptoeristen kunnen noemen-, nakomelingen van Abraham, ze lasteren. Maar je kunt het nog sterker zeggen, ze **vloeken** in feite Hem.

Want als je het hebt over spotten en bespotten, dat woord staat hier inderdaad, dat klinkt in onze oren toch nog redelijk, ja mag ik het zeggen, vriendelijk?

Kijk, iemand bespotten, is dat nou zo erg? Dan lach je 'm uit. Nou ja, dat doen we allemaal wel eens.

En beschimpen, staat er dan ook. Nou, dat is een woord dat gebruikt helemaal niemand meer. Moet je misschien thuis nog wel vragen: wat betekent eigenlijk 'beschimpen'?

Het gaat om iets, wat veel en veel erger is. Het gaat om iemand beledigen tot op het diepst. Het gaat om het roven van iemands eer.

En dat klinkt ook wel wat ouderwets.

Maar je zegt van, 'je bent eigenlijk helemaal niks'.

En dat zeg je tegen de Heilige ...

Dát doen die leden van het Sanhedrin.

Dat doen die soldaten die er misschien niet zoveel van begrijpen.

Maar het is telkens hetzelfde: 'áls jij dan de Gezalfde bent ...'

Nee, dat geloven ze helemaal niet.

Niemand wil erkennen, wat in feite uit alles wat Hij gedaan en gezegd heeft hiervoor, overduidelijk is.

Niemand wil erkennen, dat Hij de Gezalfde is, de door God gezonden Messias, Die de satan definitief gaat verslaan.

Het is een schelden en een vloeken.

En die ene crimineel die braakt het ook uit.

En onze Redder láát het over Zich heen komen.

Als Hij op dat moment een leger engelen had willen hebben, als Hij voor het oog van iedereen dat wonder had willen doen. Het had gekund. Dan waren ze gekomen die engelen.

Maar Hij gaat verder om de wil van Zijn Vader te doen.

En Hij láát Zich beledigen. En láát Zich vloeken.

En Hij accepteert, dat Zijn lijden onder de toorn van God steeds zwaarder wordt.

‘Áls jij de Messias bent ...’

‘Nee, jij bent dat never-de-nooit-niet! Maar áls het zo zou zijn, dan zou je toch hier niet hangen, net als wij? Het is toch absurd: de Gezálfdé, aan het kruis.

Als Je de Gezalfde bent, **bewijs dat dan maar eens**. En laat het zien door Je Zelf te redden. Kom dan van het kruis af, en leef weer. En red dan ook ons!’

Dat is die spot, die lastering, dat gevloek. De volledige ontkenning van wie Hij werkelijk is.

En Hij láát Zich dus door die ene crimineel uitmaken voor leugenaar. Want die man die is daarin bezig: ‘Jij bent niet, wat Jij voorgeeft dat Je bent’.

En denkt u dan, broeders en zusters, denkt u dan even aan het begin van het Evangelie terug.

De Heere Jezus die gedoopt wordt door Johannes. En meteen daarna, de satan, die deze Jezus in de woestijn opzoekt. En die drie keer een verwoede poging doet, om Zijn werk als Redder te stoppen.

Want als Hij zou ophouden met Zijn werk, dan zou satan het gewonnen hebben.

Maar drie keer reageert de Heere Jezus, en laat Hij het Woord van God de doorslag geven.

‘Maar God heeft gezegd!’

‘Er staat geschreven!’

Ja, want wat God spreekt, dat is alles.

En dan lees je in Lucas 4:13 dat de satan op dát moment afdruipt. Die slag daar, heeft hij helemaal verloren.

Maar de oorlog is nog niet voorbij. Er zijn nog die andere keren.

Hoeveel keer waren daar niet die demonen. Die ook probeerden, om ervoor te zorgen dat Zijn werk niet doorging.

Er was die Petrus, die op een gegeven moment zei: ‘nee, maar dat moet niet gebeuren’.

Na de lijdensaankondiging.

De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van zondaren, zal gekruisigd worden.

‘Ga weg, achter Mij, satan’, zegt de Heere Jezus dan.

En nu op Golgotha bundelt satan nog een laatste keer álle krachten. Om het dan toch nog van de Gezalfde Jezus te winnen.

Want - zou het niet volstrekt terecht zijn geweest, als Jezus na ál dat vloeken, eerst de leiders en het volk, en de soldaten, en nu deze misdadiger - als Jezus na dat laatste vloeken, de bliksem uit de hemel had laten komen, en die crimineel had vernietigd. Zijn wij ook niet geneigd om te zeggen: 'het houdt toch een keer op'. En dan zie je, Hij **láát** Zich, **óm óns** laat Hij Zich ook die laatste keer tot op het diepst beledigen.

Dat Hij de Gezalfde is, **en Hij is het!** Dat gaat Hij niet bewijzen met een laatste groot wonder voor het oog van al die mensen die daar aanwezig zijn. Een wonder waar de wereld niet over uitgepraat zal raken, zou je zeggen. Maar dat kun je beter niet zeggen, want zo werkt dat helemaal niet. Dat weten wij ook, er gebeurt iets, er gebeurt iets groots, ja - dat is drie dagen nieuws. Dan komt er weer wat anders, en dat grootse is weer weg.

De Heere Jezus doet het niet. Maar het zou ook niks uitgewerkt hebben.

Hij gaat het niet bewijzen met een laatste wonder. Net zomin als Hij het met een wonder bewezen heeft daar bij die verzoeken in de woestijn. 'Spring maar van de tempel, vanaf het dak, er zal je niks overkomen. Er staat immers geschreven: 'engelen zullen je op de handen dragen'. Nee, niet een luisteren naar de satan.

Zijn hele leven, tot op het laatst als het zo verschrikkelijk is, laat Hij zien, dat Hij in honderd procent liefde en gehoorzaamheid Zijn Vader volgt. En de straf die wij verdienen, ondergaat.

We hebben het gezongen. En het komt in de onberijmde versie van PSALM 22 nog duidelijker misschien wel naar voren. 'Allen die Mij zien, bespotten Mij. Er is geen helper. Ze hebben een muil tegen Mij opengesperd, als een verscheurende en brullende leeuw'. Maar dan ook die afloop, in PSALM 22: 'het nageslacht zal Hem dienen, wánt, Hij heeft het gedaan!'

Tegen ook déze verzoeking, aan het kruis, die verzoeking van de satan, blijft Hij volhouden.

Moest de Gezalfde dit niet lijden?
Ja, dit moest!

En dan weet ik niet hoe het u vergaat, broeders en zusters. Maar preken op Goede Vrijdag is misschien wel het moeilijkste wat er is. Want, om de diepte te beseffen van wat dáár aan de orde is, daar komt geen mens aan toe.

En voor ons is het soms lastig, omdat wij daar van kinds af aan gewend zijn.
 'Ja, de Heere Jezus Die ging aan het kruis. Ja, dat hoort bij Hem. Dat deed Hij'.
 En het is uitstekend dat je dat van kinds af aan mag weten.
 Maar het is zo iets zwaars, en moeilijks, en verschrikkelijks. Want het had allemaal te maken met jou, en met u.

Wat is het dan belangrijk om Hem te kennen, op deze Goede Vrijdag. Die je ook Grote Verzoendag mag noemen. Dat is makkelijk: Goede Vrijdag is G.V. Grote Verzoendag is ook G.V.

Maar niet alleen op Goede Vrijdag.

Ken en erken Hém.

Maar ken dan ook jezelf.

En dan is het gaan naar de eredienst op Goede Vrijdag, erkennen dat je schuldig bent.

Dat je weet, schuldig te zijn. Dat je je schaamt voor jezelf.

Nee, wij hebben geen moord gepleegd. Maar beter dan die misdadiger zijn wij van onszelf in elk geval ook niet.

Schuldig en beschaamd.

Én tegelijkertijd, diep verwonderd en diep dankbaar. **Om Hém!**

Hij, Hij lijdt en Hij sterft, opdat ieder die in Hem gelooft, leeft in eeuwigheid!

Al gaat het u of jou misschien ook te diep, omdat we het niet kunnen doorgronden.
 Aanvaard dan toch, dat het alleen op deze manier: gehoorzaamheid, lijden en sterven.
 Dat het alléén op deze manier volmaakt goed komt met God. Maar dan ook helemaal alleen dankzij Hém.

2) Dan het tweede, **Hij laat zich rekenen onder de criminelen, en Hij hoort de belijdenis van die andere misdadiger.**

Hoe en waar en wanneer, wij weten het niet.

Maar die andere crimineel is door God de Heilige Geest bekeerd.

Die man is veranderd. Die man heeft van God de Heilige Geest inzicht gekregen. Die man is uit de greep van satan weggehaald. Op het laatste moment.

En dat blijkt, want hoe reageert hij op dat vloeken en tieren? Op dat onteren van Hem Die alle eer waard is?

Hij zegt tegen die ander, -als je dat zo indenkt, dan gaat het vóór de Heere Jezus langs. Ik zei net, het lijden, het lichamelijk lijden aan het kruis, dat kan soms dagen duren, want je stierf niet van de kruisiging zelf. Je kunt hier en daar wel lezen, hoe dat medisch zit. Maar het kan tijden duren-.

En die ene had dus de gelegenheid om -voor de Heere Jezus langs- iets tegen die ander te zeggen, of te roepen.

'Ben jij niet bang voor God? Heb jij geen ontzag voor de Almachtige? Want jij hangt hier, tot de dood. -Net als die Man tussen ons in-. Maar dat jij hier hangt, -en dat ik hier hang-, aan dat kruis tot de dood erop volgt, dat is voor ons terecht. Wij verdienen dat.

Wat wij hebben uitgehaald daar is maar één straf voor, deze. Wie het bloed van een mens vergiet, diens bloed zal vergoten worden'. Genesis 9.'

Heel duidelijk een belijdenis van schuld.

Hij heeft God leren kennen en erkennen.

Misschien was het wel een nakomeling van Abraham. Die als kind in de synagoge gezeten heeft. En die heel goed wist van het Woord van de HEERE. Maar die zijn leven vergooid had.

Maar nu ...

Nu leert hij ook zichzelf kennen. En hij gaat, om zo te zeggen, door het stof.

'Ik, ik heb nergens meer recht op, alleen op de dood. En binnenkort staan wij dan ook voor DE Rechter Die zal oordelen over hemel of hel. Over eeuwig oordeel, of eeuwig leven'.

Dan zegt hij tegen die ander: 'dat, dat is toch voor jou ook het belangrijkste? Hoe sta jij nu tegenover God? Hoe zal Gods oordeel over jou zijn?'

Natuurlijk, wij zijn die misdadiger niet. Allemaal verschil.

Maar het is wel een vraag, die ook ons geldt. Niet alleen vlak voor het sterven, want wie weet immers wanneer dat zal zijn. En wie weet of er dan nog tijd is om daarover na te denken.

Nee, telkens die vraag! Hoe is jouw, hoe is uw verbondenheid met de Allerhoogste? Met de Heilige? Met de Rechtvaardige? Met de Barmhartige?

En zoek dan het antwoord op die vraag in de beloften die God geeft.

Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven!

Alleen dát ene is van belang.

Of, alleen Díe ene is belangrijk.

Genade van God, dankzij ook díť lijden van de Gezalfde. Van Hem die volstrekt **onschuldig** daar hangt.

Het zou helemaal niet mogen dat Hij daar hing.

Het is één van die opvallende zaken in het lijdensevangelie, hoe vaak is er niet gezegd: 'ik vind geen schuld in Hem! Hij is onschuldig!'

En aan het eind, die soldaat, die centurio: 'écht, dit was de Zoon van God'.

Maar Hij **moet** er hangen. En Hij wil dat ook, in onderworpenheid aan Zijn Vader in de hemel.

Want het plan van God, van eeuwigheid, dat zal worden uitgevoerd.

Er is geen makkelijke oplossing voor de opstand van de mens. Voor ónze opstand.

En dat is het Evangelie, dat is niet naar de mens.

Want de mens die zou allerlei oplossingen bedacht hebben, die kant noch wal raken.

Maar die 'makkelijke' oplossing is er niet.

Naar het recht van God, is er maar één ding: de straf ten dode toe. Er kón voor ónze

misdaden, voor ónze opstand, niet anders worden betaald, dan door de dood van de Zoon van God.

En daarom láát Hij Zich rekenen onder de criminelen.

Niet, dat Hij het **is**!

Maar omdat God in Zijn ondoorgrondelijke liefde, voor misdadigers als wij zijn, omdat God zó redt!

Het gehoorzaam zijn, ook ín het lijden en sterven van de Gezalfde.

Iedereen die eigen schuld erkent, -en dan zeg ik het misschien even wat vreemd-, maar iedereen die zichzelf daar **ziet** hangen. Iedereen die helemaal met lege handen smeekt om genade. Die enkel en alleen vraagt om ontferming, op grond van de Gezalfde, en op grond van Zijn doen en laten, die **is** gered!

'Deze, nee, Die heeft niets onbehoorlijks gedaan. Ik was het, ík was het die allerlei onbehoorlijks deed, en dagelijks nog doe.

Maar Hij, in plaats van mij.

Prijs de HEERE!

Satan heeft het nakijken.

Alles verliest hij.

Tenslotte krijgt hij de eeuwige straf.

Voor God, alle eer!

En voor wie gelooft, eeuwig leven!

AMEN